

РЕШЕНИЕ

№ 237

гр. Перник, 14.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ивайло Юл. Колев

при участието на секретаря Лили В. Асенова Добрева
като разгледа докладваното от Ивайло Юл. Колев Гражданско дело №
20231720103588 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба по предявен негативен иск от Л. Д. П., Д. К. П. и Е. К. П. срещу Община Перник и Агенция „Пътна инфраструктура“.

Л. Д. П. твърди, че е собственик на недвижим имот ***** по плана на ***** с идентификатор ***** по КККР на *****.

Д. К. П. и Е. К. П. твърдят, че са съсобственици на по ½ идеални части от поземлен имот с идентификатор ***** в кв. 136, местност ***** по плана на ***** община Перник.

Твърдят, че са подали жалба до ДНСК, кмета на община Перник и Агенция „пътна инфраструктура“ като е била иницирирана проверка на място на ***** г., на която е установено, че на км 1+927 на път ***** ,***** има изграден плочест водосток, който събира водите от имотите и от уличната мрежа от западната страна на ул. „*****“, като след ремонта на пътя е направен тръбен водосток преминаващ под улицата, а тръбите се изливат в канал пресичащ диагонално и двата имота. В изходната точка на водостока са монтирани две тръби, които изливат водите директно в имота на първата ищца и ги отвеждат чрез дълбок - около 1 метър, открит канал, през имота и на другите две ищци към река ****.

Твърди се, че водата в канала е не само от уличната мрежа, а съдържа и фекални води, които особено през летния период вонят нетърпимо.

Твърди се, че село ****, няма и никога не е имало изградена канализация, като отходните води от частните имоти се събират в изгребни ями.

Твърди се, че имотът на Л. П. е в регулация, предназначен за ниско жилищно строителство, но както и поземлен имот с идентификатор ***** са напълно неизползваеми поради горната причина.

Твърди се, че за двата имота има издавани множество скици от ПУП на ***** и на никоя от тях не е отразено съществуването на отводнителен канал или някакво друго подобно съоръжение на това място.

Твърди се, че били подадени множество сигнали, но никоя институция не е заявила да е собственик или да стопанисва тези канали.

Намират, че извършеният строеж въз основа на одобрения инвестиционен проект и разрешение за строеж № ***** г. на „Път ***** - ***** - *****“, с възложител община Перник страда от съществени пороци, които го правят нищожен, както и че изпълнението е в отклонение правилата на ЗТСУ, чл. 154 от ЗУТ, Закона за водите и редица други, ведно с константната практика на ВКС - ТР № 31/84 г. на ОСГК.

С оглед на изложеното молят съда да постанови решение, с което ответниците да бъдат осъдени да прекратят незаконните си действия и да премахнат от имотите ни канализационните тръби и канала, да прекратят изливането и преминаването на водите през имотите, с които действия им пречат да ползват имотите си съобразно предназначението им, като нарушават санитарно-хигиенните, технически, градоустройствени, застроителни планове и правила.

В срок е депозиран отговор от ответника Община Перник. Оспорва предявения иск с твърдението, че на *****, е одобрен инвестиционен проект и издадено разрешение за строеж № *****г. за обект Път ***** „*****- *****- *****" от км 0+000 до км 9+339.20=9+200 основен ремонт /рехабилитация/ /L= 9339.20/, като възложител на обекта е Агенция „Пътна инфраструктура“, Областно пътно управление Перник. Разрешението за строеж е презаверено на ***** от ***** на община Перник.

Твърди, че не е възложител на проекта, поради което и не е страна по предявените иски като това е Агенция „Пътна инфраструктура“, тъй като по нейно възложение са изградени елементи на техническата инфраструктура/водосток/ на държавния път.

Твърди, че от одобрените регулационни и кадастрални планове на ***** община Перник от 1956 г. 1962 г. и 1963 г. и 1976 г. водостокът, за който твърдят ищите е изграден от община Перник с цитираното по-горе разрешение за строеж, е съществуващ такъв от 1958 г., тъй като същият е нанесен като съществуващ още с първия регулационен и кадастрален план на ***** . Впоследствие същият е отразен и в последващите одобрени планове на ***** . Действащите правила и нормативи към момента на изграждането на съоръженията и по-конкретно разпоредбата на § 253 от ЗПИНМ, предвижда, че при нужда, по преценка на съответните технически служби при народните съвети, отклонения от канали, проводи, мрежи и други могат да се прокарват и през чужди имоти, като се държи сметка за сигурността и санитарно-хигиенните изисквания. ЗПИНМ и ППЗНИМ са нормативни актове, действали до 1973 г. Старата нормативна уредба не е предвиждала учредяване на сервитут или договор за преминаване на мрежи и съоръжения през чужд имот, тъй като към момента на изграждането й не е съществувала друга техническа възможност, тъй като не е имало и към момента няма изградена улична канализация за отпадни битови води. Следва да се отбележи, че действително § 228 от ППЗПИНМ предвижда, че парцелите в населеното място се свързват с уличния канал чрез съответни отклонения. За всеки парцел се прави едно отклонение.

Твърди се, че Община Перник е придобила съоръжението по давност, предвид годината на изграждане.

Моли съда на основание чл. 17 от ГПК да се произнесете по валидността на административните актове и да обявите Решенията на ОСЗГ, с които е възстановено правото на собственост за нищожни, алтернативно за незаконосъобразни, тъй като имотите са възстановени върху изградени на място съоръжения на инфраструктурата съгласно § 1 в, ал. 1 и 2 от ДР на ППЗСПЗЗ, като поддържат, че ищите не са станали

собственици на имотите, през които преминават каналите, чието премахване се желае, тъй като техните праводатели не са били такива.

Моли съда да отхвърли предявените искове.

В срок е депозиран отговор от Агенция „Пътна инфраструктура“, с който предявените искове се оспорват като неоснователни.

Твърди се, че Път ***** - ***** до 1999 г. е бил четвъртокласен общински път, след което е прекласиран в третокласен републикански път, поддържан от Агенцията. При построяването на пътя са изпълнени отводнителни окопи, водостоци и водоотвеждащи устройства, отвеждащи повърхностните води извън обхвата на пътя. Оспорва твърдението, че с изпълнението на основния ремонт на път ***** се строи незаконосъобразно и отводнителен канал, тъй като за отводняване на пътя се използват отводнителни бордюри, като за отвеждане на водата от тях, се използват съществуващите водостоци.

Твърди, че съгласно Констативен протокол № П-934-22-1 от ***** г. на Регионална дирекция за национален строителен контрол, приложен от ищците, при извършената проверка е установено, че в открития канал тече видимо бистра вода, без характерен мирис на битови отпадни води. На 16.11.2022 г. представители на Басейнова дирекция след извършена проверка на място са установили също, че водата е бистра, без характерен мирис на битови отпадни води. С оглед на което счита, че твърдението на ищците, че водата в канала е не само от уличната мрежа, а съдържа и отпадни води, които отделят неприятна миризма се опровергава.

Позовава се на чл.87, ал. 2 ЗУТ, съгласно която при липса на канализация или когато поради наклон на терена, канализацията не е в състояние да отвежда повърхностните води. собствениците са длъжни да осигуряват свободното протичане на тези води през поземлените имоти до съответните улични съоръжения (канализационни шахти, канавки и други). В чл.108 от ЗВ е посочено, че собствениците на по-ниските имоти са длъжни да приемат водата, която се оттича естествено от по-горните имоти. НА база тези разпоредби достига до извод, че ищците са длъжни да приемат и да не препятстват протичането през имота им на естествено оттичащите се повърхностни води, идващи от съседни имоти, тъй като чл.108 ЗС, урежда законен сервитут.

Твърди, че водостока е съществуващ повече от десет години и АПИ не е изграждала нови съоръжения, освен, извършването на рутинна поддръжка, чрез почистване на втока и оттока на процесния водосток, възстановяване на челна стена на водостока и изграждането на отводнителни бордюри на пътя, като за отвеждане на водата от тях е използван съществуващия водосток.

С оглед на изложеното моли съда да отхвърли предявения иск.

В съдебно заседание страните се представляват като поддържат изложените тези.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено от фактическа страна следното:

От приетите по делото писмени доказателства (съдът обсъжда единствено относимите) се установява, че с Нотариален акт № 123, том 2, рег.1677, дело № 272 от 21.09.2022 г. Д. К. П. и Е. К. П. са придобили по 1/2 идеални части от поземлен имот с идентификатор *****, в кв. 136, местност *****, по плана на *****, община Перник, а с Нотариален акт № ***** Л. Д. П. е придобила недвижим имот ***** по плана на ***** с идентификатор ***** по КККР на *****.

По делото не се спори, че през имотите на ищците се оттича вода, която

постъпва в тях от три броя източника - тръбен водосток преминаващ под улицата и след навлизането си в имотите формира открит канал пресичащ диагонално и двата имота. В изходната точка на водостока са монтирани две тръби.

Не се спори, вкл. обявено за ненуждаещо се от доказване, че водостокът, от който се излива вода в имотите на ищите се стопанисват и са собственост на Община Перник.

По делото е допусната и приета, неоспорена от страните СТЕ, която съдът кредитира изцяло. Вещото лице е разяснило, че тръбите са съответно – черна полиетиленова с ф 63 и оранжева PVC с ф150. Първата от тръбите е с предназначение да отвежда водата от бордюрите, а втората – водата от пътното платно. Водата от водостока се оттича през открит канал в посока р. *****, в който се влива и тази от тръбите. При първоначалния оглед – ***** (при липса на валежи), вещото лице е установило, че от тръбите вода не се излива. Такава протича единствено през водостока под пътното платно, преминаващ в открития канал. Вещото лице е установило, че междинен източник на тази вода е шахта, разположена пред административен адрес ***** - на кръстовището с ул. *****, от която улица посредством бетонна тръба ф400 постъпва вода в шахта, която продължава надлъжно по улицата и при ул. „*****“ преминава под пътното платно, изливайки се в открития канал в имота на ищите. Данните за това преминаване Вещото лице е събрало от местни жители и съпоставяйки снимки от googlemaps, в периода от 2012 – 2023 г., тъй като към настоящия момент, съществува в селото отводнителен канал е покрит като резултат от ремонта на пътното платно. По същата причина не може да бъде установен и източника на вода, попадаща в шахтата *****.

При повторен оглед на *****. (в дъждовно време), вещото лице е установило, че в канала постъпва бистра вода от водостока и мътна от оранжевата тръба, водата, отвеждаща водата от пътното платно, събрана в друга шахта. От черната тръба, отвеждаща вода от бордюрите (чиито отвори са по – високо от пътното платно) вода не постъпва, тъй като тя не е достигнала до отворите. Достига до извода, че водата е мътна защото отмива мръсотията от пътното платно.

Изследвайки регулационните планове, вещото лице достига до извода, че водостокът е изграден преди 1958 г., тръбите са поставени след ремонта на пътното платно. По сега действащия регулационен план, каналът в който се оттичат водите и преминава праз имота на ищите не е нанесен. В селото няма канализация.

По делото е допусната и приета, неоспорена от страните СХЕ, която съдът кредитира изцяло. Вещото лице е установило, че водата в канала е с високо съдържание на колиформни и ешерихия коли (повече от 200 бр. на 100 мл. при стандарт 0 бр. на 100 мл.), което води до извода, че във водата има фекално замърсяване.

По делото са събрани доказателства чрез разпит на свидетели, които съдът кредитира като обективни и пълни, вкл. тези на св. К. П. анализирани по правилото на чл. 172 ГПК, тъй като кореспондират с другите доказателства по делото. От показанията им се установява, че преди ремонта на пътя през имота на ищите се е отичала единствено дъждовна вода през малка „вадичка“, но след това първоначалната тръба с ф110 била заменена със значително по – голяма, като дебитът е значително завишен, като резултат и от отичането на замърсени води, които често не могат да бъдат събрани в шахтата. Първоначално изградения канал бил покрит и сега не може да се установи от къде попада вода в него. През лятото имало силна, специфична миризма на отпадни води.

Налице са и други доказателства по делото, но поради тяхната неотносимост същите не следва да бъдат обсъждани.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи.

Районен съд Перник е сезиран с осъдителен иск с правно основание чл. 109 ЗС. Негаторният иск е средство за защита правото на собственост, ограничените вещни права и сервитути когато не е отнето владението, което е част от съдържанието на тези права от притежателя им, но упражняването им е нарушено или смутено чрез по-ограничено пряко или косвено неоснователно въздействие върху вещта или е създадено такова състояние, свързано с нея. Целта на този иск е **да се възстанови състоянието, което е съществувало преди нарушението** като се премахне неоснователното въздействие. С т. 3 от ТР от 19.10.2017 г. по т. д. 4/2015 г. на ОСГК на ВКС се прие, че за уважаване на иска с правна квалификация чл. 109 ЗС е необходимо **ищецът да докаже, че неоснователното действие на ответника му пречи да упражнява своето право.**

В рамките на съдебното производство, ищите обосновават активната си материална легитимация и носител на спорното материално право като се позовава на договор за покупко-продажба. Ответникът Община Перник е оспорил ищите да собственици, тъй като техните праводатели не са били такива. Позовават се на § 1в., ал. 1 и 2 от ДР на ППЗСПЗЗ съгласно които строителни дейности, които не позволяват възстановяване на собствеността, са: наземни, подземни и подводни сгради, постройки, пристройки, съоръжения, пътища, жп линии и др., а съоръжения, които не позволяват възстановяване на собствеността, са: канали, мостове, корекции на реки, язовири, диги, помпени станции, резервоари, пречиствателни станции, открити рудници, хвостохранилища, водоеми, открити паропроводи, нефтопроводи и др.

Това възражение съдът намира за неоснователно. Гражданският съд е компетентен да се произнесе и по законосъобразността на административния акт (освен ако не е осъществен т. нар. пряк съдебен контрол) само при "материална незаконосъобразност", респ. "нарушена е целта на закона", т.е. дали дадена обобществена земя подлежи на реституция по реда на ЗСПЗЗ. В множество решения на ВКС, сред които и Решение № 108 от 25.07.2012 г. на ВКС по гр. д. № 1291/2010 г., I г. о., ГК и цитираните в него Решения 857/7.10.2008 г. по гр. д. № 3008/07 г. на III г. о. и № 1200/13.07.2004 г. по гр. д. № 585/03 г. на III г. о. и др. - Решение № 89 от 21.07.2015 г. на ВКС по гр. д. № 6524/2014 г., I г. о., ГК се приема ясно и безпротиворечиво, че „осъщественото комплексно благоустройствено мероприятие върху земеделска земя преди влизане в сила на ЗСПЗЗ, представлява пречка за реституция на земята“.

В конкретния казус правото на собственост на ищите подлежи на изследване доколкото то ги легитимира като надлежни страни. За целите на процеса те твърдят, че са собственици в качеството им на купувачи като не са длъжни да изчерпят всички възможни придобивни основания. Съдът приема, че ищите са собственици на твърдения деривативен способ. Не е налице нарушаване на забраната на § 1в., ал. 1 и 2 от ДР на ППЗСПЗЗ. Това е така, защото от доказателствата по делото, макар и да се установи, че водостокът съществува от преди 1958 г., то „**каналът**“ който сега е в имота на ищите и във вида, в който е към настоящия момент е възникнал на много късен етап – ремонта на пътното платно, започнал 2019 г. Също така, в показанията си свидетелите го описват като „**вадичка**“, отвеждаща дъждовна вода от пътното платно която не е смущавала собствениците, а към настоящия момент водата се отича постоянно и е замърсена. Примерното изброяване на съоръженията в § 1в., ал. 2 от ДР на ППЗСПЗЗ води до извода, че то касае такива с обществено значение, нарочно изградени, а не самооформили се в резултат на инерционно преминаваща вода, следваща денivelацията на терена.

Този ответник се е позовал и на разпоредбата на § 253 от ЗПИНМ,

предвиждаща, че при нужда, по преценка на съответните технически служби при народните съвети, отклонения от канали, проводи, мрежи и други могат да се прокарват и през чужди имоти, като се държи сметка за сигурността и санитарно-хигиенните изисквания. Тази разпоредба е в ППЗПИМ, не ЗПИМ. Правилникът обаче е утвърден с ПМС № 194 от 22.08.1960 г., обн., Изв., бр. 76 от 20.11.1960 г., поради което не е действал преди 1958 г. когато водостокът е съществувал. Дори да се приеме, че тази разпоредба намира приложение като уреждаща съществуващо фактически положение, тя изисква да **се държи сметка за сигурността и санитарно-хигиенните изисквания**, а в конкретния случай се установи, че те са нарушени (СХЕ).

Съгласно чл. 58 ЗПИМ (отм.) (обн., ДВ, бр. 227 от 1.10.1949 г.) и в сила към изграждането на селищния канал и водостока, канализацията има за цел **подземното отвеждане на нечистите и дъждовните води**, извън строителните граници на населените места, тяхното пречистване, обезвреждане и използване. Тези разпоредби (§ 253 от ППЗПИМ, неспазването му относно сигурността и санитарно-хигиенните изисквания, липсата на канализацията за подземното отвеждане на нечистите и дъждовните води) водят до извода, че през имота на ищците не е изграждан канал, предназначен да отвежда нечисти води. Нещо повече, съгласно СТЕ, към настоящия момент този „канал“ не е отбелязан в действащия регулационен план.

Нормата на чл. 87, ал. 2 ЗУТ също допуска при липса на канализация (каквото е настоящия случай) или когато поради наклон на терена канализацията не е в състояние да отвежда **повърхностните води**, собствениците са длъжни да осигуряват свободното протичане на тези води през поземлените имоти до съответните улични съоръжения (канализационни шахти, канавки и други). Това касае единствено дъждовната вода оттичаща се от двете тръби, но не и тази от водостока. Алинея 1 от тук посочената норма, регламентира че битовите отпадъчни води в имоти, предвидени с подробен устройствен план за ниско застрояване, **се заустват във водоплътни изгребни ями или се заустват и пречистват в съоръжения за пречистване на образуваните в имотите отпадъчни води**. Водоплътните изгребни ями и съоръженията за пречистване на образуваните в имотите отпадъчни води следва да отговарят на изискванията на чл. 41 и чл. 47, ал. 2, както и на санитарно-хигиенните и екологичните изисквания, както и на техническите изисквания, определени в наредбата на министъра на регионалното развитие и благоустройството за проектиране, изграждане и експлоатация на сградни водопроводни и канализационни инсталации.

Не се установи при заустването да е изградено пречиствателно съоръжение. По делото обаче се установи, че през имота и ищците протичат и води, които са не само повърхностни, а и такива, които са силно замърсени. Именно те смущават правото на собственост и представляват неоснователно въздействие по смисъла на чл. 109 ЗС. Установи се също, че тези води протичат от водосборната шахта разположена пред административен адрес ***** - на кръстовището с ул. *****, от която улица посредством бетонна тръба ф400 постъпва вода в шахта, която продължава надлъжно по улицата и при ул. „*****“ преминава под пътното платно, изливайки се в открития канал в имота на ищците, която е собственост и се стопанисва от Община Перник. Ето защо искът е основателен и следва да се уважи срещу този ответник.

Срещу ответникът Агенция „Пътна инфраструктура“ искът е неоснователен, тъй като той единствено е възложител на ремонтните дейности по пътното платно. Не се установява, че този ответник е извършил каквито и да е действия, които да смущават ищците, през чийто имот е протичала дъждовна вода и преди да го придобият, която сега се събира от шахтата върху пътното платно и бордюрите.

По разноските:

Ищецът е претендирал разноски и при този изход от спора такива не му се

дължат. такива са доказани в размер на 2950,00 лева, от които 2000,00 лева за процесуално представителство. Възражението по чл. 78, ал. 5 ГПК на ответника Община Перник съдът намира за неоснователно, тъй като е указана правна помощ по три активно субективно и обективно кумулативно съединени иска.

По правилото на чл. 78, ал. 3 ответникът Община Перник няма право на разноски.

Такива се дължат на ответника Агенция „Пътна инфраструктура“. Доказаниса такива в размер на 200,00 лева за СТЕ, като е претендирано и възнаграждение за процесуално представителство от юрисконсулт, което съдът по правилото на чл. 78, ал. 1 ГПК определя в размер на 100,00 лева.

В светлината на гореизложеното съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 109 ЗС **ОБЩИНА ПЕРНИК**, ЕИК 000386751 да **прекрати изливането и преминаването на водите през имотите на ищите - недвижим имот ***** по плана на ***** с идентификатор ***** по КККР на *******, собственост на **Л. Д. П.**, ЕГН ***** **и поземлен имот с идентификатор *******, в кв. 136, местност ***** по плана на ***** община Перник, собственост на **Д. К. П.**, ЕГН ***** **и Е. К. П.**, ЕГН ***** , постъпващи от шахта, разположена пред административен адрес ***** - на кръстовището с ул. ***** , от която улица посредством бетонна тръба ф400 постъпва вода в шахта, която продължава надлъжно по улицата и при ул. „***** преминава под пътното платно, с които действия им пречи да ползват имотите си съобразно предназначението им, като нарушават санитарно-хигиенните, технически, градоустройствени, застроителни планове и правила.

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл. 109 ЗС за осъждане на Агенция „Пътна инфраструктура“ да прекрати изливането и преминаването на водите през имотите на ищите.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК **ОБЩИНА ПЕРНИК** да заплати на **Л. Д. П. Д. К. П. и Е. К. П.** разноски в настоящото производство в общ размер на **2950,00 лева** – по 983,33 лева на всяка една от тях.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК **Л. Д. П. Д. К. П. и Е. К. П. ДА ЗАПЛАТЯТ** на Агенция „Пътна инфраструктура“ разноски в настоящото производство в общ размер на **300,00 лева** – по 100,00 лева всяка една от тях.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Окръжен съд Перник.

Препис от решението **ДА СЕ ВРЪЧИ** на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____